

תהילים פרק קה

א הודו ליהוה, קראו בשמו; הודיעו בעמים,
עלילותיו.

ב שירו-לו, זמרו-לו; שיחו, בכל-נפלאותיו.

ג התהלכו, בשם קדשו; ישמח, לב מבקשי יהוה.

ד דרשו יהוה ועזו; בקשו פניו תמיד.

ה זכרו--נפלאותיו אשר-עשה; מפתי, ומשפטי-פיו.

ו זרע, אברהם עבדו: בני יעקב בחיריו.

ז הוא, יהוה אלהינו; בכל-הארץ, משפטיו.

ח זכר לעולם בריתו; דבר צוה, לאלף דור.

ט אשר כרת, את-אברהם; ושבועתו לישחק.

י ויעמידה ליעקב לחק; לישראל, ברית עולם.

יא לאמר-לך, אתן את-ארץ-כנען: חבל, נחלתכם.

יב בהיותם, מתי מספר; כמעט, וגרים בה.

יג ויתהלכו, מגוי אל-גוי; מממלכה, אל-עם אחר.

יד לא-הניח אדם לעשקם; ויזכח עליהם מלכים.

טו אל-תגעו במשיחי; ולנביאי, אל-תדעו.

טז ויקרא רעב, על-הארץ; כל-מטה-לחם שבר.

יז שלח לפניהם איש; לעבד, נמכר יוסף.

יח ענו בכבל רגליו (רגלו); ברזל, באה נפשו.

יט עד-עת בא-דברו-- אמרת יהוה צרפתהו.

כ שלח מלך, ויתירהו; משל עמים, ויפתחהו.

כא שמו אדון לביתו; ומשל, בכל-קנינו.

כב לאסר שריו בנפשו; וזקניו יחכם.

כג ויבא ישראל מצרים; ויעקב, גר בארץ-חם.

כד ויפר את-עמו מאד; ויעצמהו, מצריו.

כה הפך לבס, לשנא עמו; להתנכל, בעבדיו.

כו שלח, משה עבדו; אהרן, אשר בחר-בו.

כז שמו-בם, דברי אתותיו; ומפתים, בארץ חם.

כח שלח חשך, ויחשך; ולא-מרו, את דברו.

כט הפך את-מימיהם לדם; וימת, את-דגתם.

ל שרץ ארצם צפרדעים; בחדרי, מלכיהם.

לא אמר, ויבא ערב; כנים, בכל-גבולם.

לב נתן גשמייהם ברוך; אש להבות בארצם.

לג ויך גפנם, ויתאנתם; וישבר, עץ גבולם.

לד אמר, ויבא ארבה; וילק, ואין מספר.

לה ויאכל כל-עשב בארצם; ויאכל, פרי אדמתם.

לו ויך כל-בכור בארצם; ראשית, לכל-אונם.

לז ויוציאם, בכסף וזהב; ואין בשבטיו כושל.

לח שמח מצרים בצאתם: כי-נפל פחדם עליהם.

לט פרש ענן למסך; ואש, להאיר לילה.

מ שאל, ויבא שלו; ולחם שמים, ישביעם.

מא פתח צור, ויזובו מים; הלכו, בציות נהר.

מב כי-זכר, את-דבר קדשו; את-אברהם עבדו.

מג ויוצא עמו בששון; ברנה, את-בחיריו.

מד ויתן להם, ארצות גוים; ועמל לאמים יירשו.

מה בעבור, ישמרו חקיו-- ותורתיו ינצרו;

הללו-יהוה.

קו הללו-יהוה: הודו ליהוה כי-טוב- כי לעולם חסדו

ב מי--ימלל, גבורות יהוה; ישמיע, כל-תהלתו.

ג אשרי, שמרי משפט; עשה צדקה בכל-עת.

ד זכרני יהוה, ברצון עמך; פקדני, בישועתך.

ה לראות, בטובת בחיריך- לשמח, בשמחת גויך;

להתהלל, עם-נחלתך.

ו חטאנו עם-אבותינו; העוינו הרשענו.

ז אבותינו במצרים, לא-השכילו נפלאותיך--

לא זכרו את-ר'ב חסדיך; וזמרו על-גם בים-סוף.

ח ויושיעם, למען שמו-- להודיע, את-גבורתו.

ט ויגער בים-סוף ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר

י ויושיעם, מיד שונא; ויגאלם, מיד אויב.

יא ויכשו-מים צריהם; אחד מהם, לא נותר.

יב ויאמינו בדבריו; ישירו, תהלתו.

יג מהרו, שכחו מעשיו; לא-חכו, לעצתו.

יד ויתאו תאנה, במדבר; וינסו-אל, בישיומו.

טו ויתן להם, שאלתם; וישלח רזון בנפשם.

טז ויקנאו למשה, במחנה; לאהרן, קדוש יהוה.

יז תפתח-ארץ ותבלע דתו ותכס, על-עדת אבירם.

יח ותבער-אש בעצתם; להבה, תלהט רשעים.

יט ועשו-עגל בחרב; וישתחוו, למסכה.

כ וימירו את-כבודם; בתבנית שור, אכל עשב.

כא שכחו, אל מושיעם-- עשה גדלות במצרים.

כב נפלאות, בארץ חם; נוראות, על-ים-סוף.

כג ויאמר להשמידם: לולי, משה בחירו-- עמד

בפרץ לפניו; להשיב חמתו, מהשחית.

כד וימאסו, בארץ חמדה; לא-האמינו, לדברו.

כה וינגנו באהליהם; לא שמעו, בקול יהוה.

כו וישא ידו להם-- להפיל אותם, במדבר.

כז ולהפיל זרעם, בגוים; ולזרותם, בארצות.

כח ויצמדו, לבעל פעור; ויאכלו, זבחי מתים.

כט ויכעיסו, במעלליהם; ותפרץ-בם, מגפה.

ל ויעמד פינחס, ויפלל; ותעצר, המגפה.

לא ותחשב לו, לצדקה; לדור ודור, עד-עולם.

לב ויקציפו, על-מי מריבה; וזרע למשה, בעבורם.

לג כי-המרו את-רוחו; ויבטא, בשפתיו.

לד לא השמידו את-העמים-אשר אמר יהוה להם.

לה ויתערבו בגוים; וילמדו, מעשיהם.

לו ויעבדו את-עצביהם; ויהיו להם למוקש.

לז ויזבחו את-בניהם, ואת-בנותיהם-- לשדים.

לח וישפכו דם נקי, דם-בניהם ובנותיהם-- אשר

זבחו, לעצבי כנען; ותחנף הארץ, בדמים.

לט ויטמאו במעשיהם; ויזנו, במעלליהם.

מ ויחר-אף יהוה בעמו; ויתעב, את-נחלתו.

מא ויתנם ביד-גוים; וימשלו בהם, שונאיהם.

מב וילחצום אויביהם; ויכנעו, תחת ידם.

מג פעמים רבות, נצילים: ונהמה, זמרו בעצתם;

וימכו, בעונם. וירא, בצר להם--בשמעו, את-רנותם.

מה ויזכר להם בריתו; וינחם, קרב חסדו.

מו ויתן אותם לרחמים-- לפני, כל-שויביהם.

מז הושיענו, יהוה אלהינו, וקבצנו, מן-הגוים:

להדות, לשם קדשך; להשתבח, בתהלתך.

מחברות יהוה אלהי ישראל מן-העולם ועד
העולם